

F.t.l. om produktansvar

ligt, at han ikke bliver ansvarlig herfor. Om forståelsen af begrebet omsætning henvises til bemærkningerne ovenfor under § 7, stk. 1, nr. 1.

Opstår defekten efter, at produktet er bragt i omsætning af producenten, men inden importøren eller leverandøren efter § 4 omsætter dette, vil importøren eller leverandøren være ansvarlig herfor.

Opstår defekten hos en leverandør, der ikke er omfattet af bestemmelsen i § 4, skal dennes ansvar ikke bedømmes efter lovforslaget, men efter almindelige erstatningsretlige regler.

I overensstemmelse med direktivets artikel 7, litra b er producentens bevisbyrde lempet. Således skal producenten efter § 7, stk. 2, alene antageliggøre, at betingelserne for ansvarsfrihed er til stede. Dette vil typisk kunne ske ved, at producenten antageliggør, at produktet var fejlfrit, da det forlod hans kontrol, eller at det må antages, at defekten først er opstået senere.

I direktivteksten er det udtrykkeligt anført, at producenten er ansvarsfri, hvis det enten må antages, at defekten ikke var til stede på det tidspunkt, da han bragte produktet i omsætning, eller hvis defekten må antages at være opstået senere. Det er ikke fundet nødvendigt, at medtage ordene »eller at denne defekt er opstået senere«, da dette forhold er dækket af den foreslåede formulering af stk. 2.

Til stk. 3

Ansvarsfrihedsgrunden i § 7, stk. 3, omfatter efter sin ordlyd alene delproducenten herunder råvareproducenten.

De fleste industriprodukter består af en eller flere komponenter, som færdigvareproducenten ikke har fremstillet. Det er producenten af sådanne komponenter, der omfattes af stk. 3. Disse producenter bliver herefter ikke objektivt ansvarlige, hvis defekten kan tilskrives udformningen af det færdige produkt eller præcise anvisninger, som færdigvareproducenten har givet delproducenten.

Til § 8

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til direktivets artikel 9, litra b.

Ansvaret for *forbrugertingskader* er i overensstemmelse med direktivet begrænset, således at den del af skaden, som ikke overstiger 4.000 kr., ikke erstattes. Har et defekt produkt ved samme begivenhed voldt skade på flere genstande, fradrages der i den samlede erstatning for tingsskade et beløb på 4.000 kr.

43 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Om betydningen af egen skyld i forbindelse med tingsskadeerstatning henvises til bemærkningerne til § 9, stk. 2.

Efter artikel 18, stk. 2, kan beløbsangivelsen i stk. 1 ændres hvert 5. år under hensyn til den økonomiske og valutariske udvikling i EF. På denne baggrund foreslås justitsministeren i *stk. 2* bemyndiget til at ændre beløbet i stk. 1, hvis vedtagelsen af EF direktiv efter art. 18, stk. 2, gør dette nødvendigt.

Til § 9

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til direktivets artikel 8, stk. 2.

Efter denne bestemmelse kan erstatning nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte på grund af egen skyld har medvirket til skaden. Ordet erstatning dækker såvel erstatning og godtgørelse for personskade, erstatning for tab af forsørger samt tingsskadeerstatning, jfr. lovforslagets § 2. Udtrykket »medvirket til skaden« dækker på samme måde som det tilsvarende udtryk i erstatningsansvarslovens § 24, stk. 2, såvel egen skyld som accept af risiko.

Efter direktivet vil erstatning også kunne nedsættes eller bortfalde, hvis en person, som skadelidte er ansvarlig for, har begået en fejl. Efter gældende ret vil et sådant forhold også kunne medføre nedsættelse af erstatning til skadelidte. Justitsministeriet har derfor ikke fundet, at der er behov for udtrykkeligt at anføre dette i lovforslaget. Som eksempel på et tilfælde, hvor fejl hos andre personer end skadelidte får betydning ved erstatningsudmålingen, kan nævnes erstatning for tab af forsørger. Egen skyld hos afdøde vil således kunne medføre, at erstatningen til de efterladte nedsættes i samme omfang, som erstatningen til afdøde selv ville være nedsat. Der er ikke ved lovforslaget tilset en ændring af den eksisterende retspraksis vedrørende betydningen af egen skyld. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger punkt 3.9.

Justitsministeriet har fundet anledning til i bestemmelsens *stk. 2*, udtrykkeligt at fastslå, at der ved beregningen af tingsskadeerstatning skal ske fradrag af de i § 8 nævnte 4.000 kr., før erstatningen nedsættes på grund af egen skyld.

Til § 10

Bestemmelsen, der indeholder regler om forældelse og ophør af erstatningskrav efter lovforslaget, svarer til artiklerne 10 og 11 i direktivet.